

prijazne sobe v svoji hiši brez plačila odperala, da smo tombolo igrali in jo tudi enmalo zaplesali. Pa tombole tudi niso bile brez dobrega namena; enkrat so Doxatovi dobrovoljno podarili lepe reči, za ktere smo igrali, in kar se je v igri skupilo, je bilo namenjeno kupiti Postojnski mladini muzično orodje, da bomo tako Postojncani sčasoma svojo muziko imeti zamogli. G. Gottsberger, ki je za našo šolo že veliko dobrega storil, je sprožil tudi to misel, po kateri se je en večer v omenjeni namen 62 fl. nabralo. — Ker cena vina vedno višji gré, čeravno vrednost njegova vedno manjši postaja — čvček se po gostivnicah že po 20 krajc. toči — so začeli po mnogih krajih olarije napravljati, in tudi pri nas jo je g. Leban napravil, ki nam kaj okusno pivo (ól) kuha. Kar je pri gosp. Lebanovi olariji posebnega, morebiti edinega na Krajskem, je Arteški vodnjak, katerega si je napravil in po katerem za olarijo potrebno dobro vodo dobiva. Ker so njegove kleti (važna potreba za dober ól) tudi dobre, se smé pričakovati, da bo nova olarija prav dobro spod rok šla.

Ker se pa tudi žalostnih novic ne smé med veselimi zamolčati, vam povém: dva človeka sta v naši okolici zmerznila. Se bote čudili to slišati, ker je letošnja zima tako mehka (več kot 9 stopinj mraza nismo celo zimo imeli), pa je vendar taka: en hlapec je zmerznul na Gaberku poleg Senožec med 22. in 23. januarom; drugi blizu Postojne ponoči med 2. in 3. februarom; oba dni je mrazila silna borja.

Novičar iz mnogih krajev.

Nov cesarsk patent, veljaven za vse austrijske kronovine razun vojne granice, določí tarifo hranilšine za vsake sorte reči, ki se pri sodnijah shranijo (položijo); hranilšina za položnje (Depositen) se ravna ali po vrednosti shranjene (položene) reči in po času shranbe, ali pa samo po času shranbe. — Unidan smo povedali, da pri vsaki nižji realni šoli se ima učilnica za rokodelske učence (Lehrlinge) napraviti; danes dostavimo, da na tacih hvale vrednih učilnicah se imajo le take reči učiti, ki zadevajo splošno omiko učencov, in pa take, po katerih se zamore vsak fant za stran svoje ga rokodelstva veči vednosti pridobiti. — „Teržški časnik“ je iz Dunaja zvedil, da se bojo cehi (cunfti) preuredili; ali je kdo pripraven mojstersko pravico zadobiti, bojo razsodevali sodni možje (mojstri). — C. k. ministerstvo denarstva je ceno soli za pitanje živine na Laškem ponižalo, in scer je za Beneško postavilo tarifo na 12, za Milansko na 15 lir (dvajset) cent. — Prekucijska stranka je 6. t. m. v Milani iznovega poskusila prekucijo sprožiti; pustno nedeljo popoldne je namreč neka truma, orožena s štileti in samokresi, napadala posamne vojake in oficirje po ulicah in nekatere clo do smerti ranila; ali kmalo so jo zasačili, in kerse ljudstvo Milaneško nikakor ni vdeležilo hudodelnega početja, je bilo ob 8. zvečer že vse pokojno in je tudi pokojno ostalo; izmed 80 vjetih je 8. dan t. m. nagla sodba 6 obesiti, 3 pa vstreliti dala. — Iz Černogore ni nič novega; zadnje dni januara je turška armada še zmiraj na svojem mestu stala; knez Černogorski in strica njegova Peter in Juri so bili na Cetinju; da bi bil med Černogorci kak razpor vstal, ni res; to pa je po „Terž. časnik.“ gotovo, da je mogel Omer paša 3000 Albancov in Skudarcov iz svojega tabora v Spužu spoditi, ker mu niso bili pokorni; pri vsem tem se zamore turška armada, ki Černogorcem nasprot stoji, na 50.000 šteti; tudi majhne topove (kanone) je dal Omer paša napraviti, z namenom, da jih bojo mezgi in osli na goro tvorili; v turški armadi je več ogerskih, poljskih, la-

ških in švajcarskih begúnov. Austrijska vlada še zmiraj pošilja velike armade na mejo, in kakor „Terž. čas.“ pravi, bo še le 18. tega mesca vsa skupej; vradni časniki francoske in posebno pa angleške vlade hvalijo ti krepki postop Austrie; tudi v knežii Serbski se zbujajo glasi za Černogorce. — Napoleon je pomilostil 4312 iz dežele pregnanih; pa imenitnih mož ni med temi, dosti pa fantov po 14 in 15 let starih; eden pregnancov je celo še le 10 let star. — Ko sta se na dan poroke cesar in cesarica v cesarskem ženitnem vozu peljala, je padla cesarska krona od voza, ker je bila pre-slabo pribita, — cesarica se je zavoljo tega zlo prestrašila, ker misli, da je to kak pomén. — 6. t. m. so spet več imenitnih mož iz stranke pravednega kralja zaperli; nekatere so kmalo spet izpustili. — V Londonu je taka megla, da noč in dan goré svetilke po ulicah.

Klepec.

Stoji na skali terdni Grobnik,
Ponosno gleda na dolino,
Ki se poklanja spred globoko.
Na dalječ sijajo zidovi,
Slavenske hrabrosti spominek,
Sovražnikov pa groben kamen,
Ki so pustili duše tukaj,
I nam brez konca slavo dali.

Pač lepi so zidovi beli,
Pač svetla je na gradu streha!
Snegovi to so na planini;
Rumenó solnce z verha sije.
Al koliko je ta lepota,
Memo lepote, ki je notri!
Ni se na serbskem ne bulgarskem,
Ni se na ogerskem i ne slovenskem
Ni se razcvetla taka roža,
Ko Zlata v gradu tem je cvetla,
Jedina hčerka Radoslava,
Ki je knežval nad Vinodolom,
Nad Vinodolom i sosesko.

Ko raste jela med borovjem,
Ko skače serna po dolini,
Takova Zlati je podoba.
Spod čela rosnó solnce sveti,
Iz lica mila luna sije,
Bajilo srcem čudovito.
Ogrinja svilo dragoceno,
Po svili biserje i zlato,
Lepota iz dežele rajske.

Ni dolgo svetu nepoznana
Sloveča deklica ostala;
Od Vinodola se raznese
V sosedne kraje govorica,
I ko bi jo trosili vetri,
Se hvala Vinodoljke zale
Od severa do juga pravi.

Kamor se razglasuje slava,
Lepote take, tako čudne,
Se vzdigajo snubačev trume.
Prostora v gradu pomanjkuje,
Veliki dvori so pretesni
Prejeti goste imenitne,
Ki vrejo sém od vetrov štirih.

I kakošni so to snubači!
Baroni, grofje, žlahni knezi,
Mogočni zlatom i gradovi,
Ponosni svojimi junaštví,
I razglašeno slavo dedov.
Vsih žlahnikov so cvetje bili,
Kjer se ne derze nikdor med-nje,
Ki ni enak po slavi, blagu.
Poklanja slednji se globoko,
Vsak zna medeno govoriti,
Vsak tudi med besede sladke
Dari umetno meša drage.
(Dalje sledi).